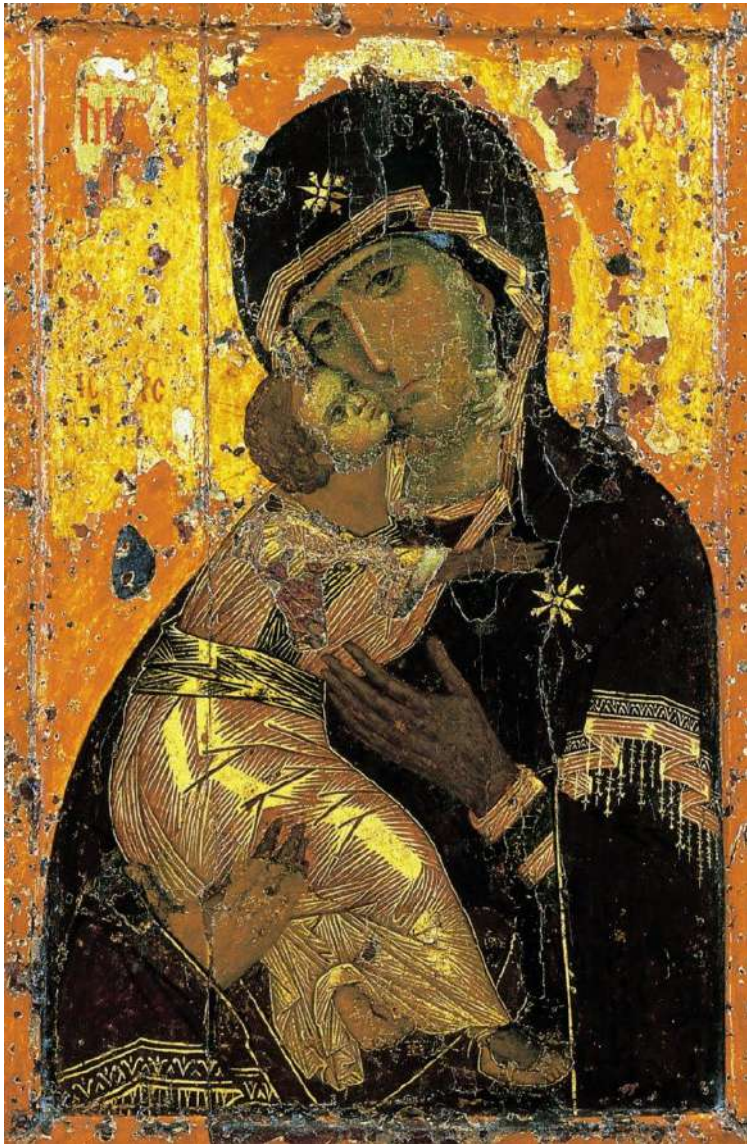

Pântec de lumină

Cristina Pop

Introducere

“Pântec de lumină” este metafora pe care o folosesc cu precădere gândindu-mă la Maica Domnului și misiunea sa nesfârșită în lume. Apoi, mă gândesc la toate femeile care poartă în ele lumina unei noi vieți, lumină pe care o sporesc cu rugăciunea, prezența în spirit vigilent, ce veghează ca la o vecernie devenirea întru cuvânt a luminii și apoi încununarea vieții-Liturghie, mărturie a întrupării, devenirii și Învierii. “Pântec de lumină” e sintagma de purtat la rever pe partea stângă lângă inimă, de transformat în reverie, în ființare sau în creație.

autoarea

Înmulțirea pâinilor

Sâmbăta

Primele prescuri se pregătesc.

Aluat moale, domnesc

Trecut din haos în ceresc,

În binedefinite sfere.

Cuptorul le înghite lacom,

Necoptul devine copt.

Strânse, așteaptă cumiți somnul de seară,

Pregătirea pentru Marea Taină.

Graba dimineții le prinde somnoroase,

Trec dintr-un spațiu în altul, uită de toate.

Duminica

Ajunse-n altar au pierdut surioara.

Prescura mare aşteaptă departe, acasă,

Nesfinţită rămâne, cele mici pe fugă au plecat
dimineaţă.

Nu-i prescură mare, doar noi cele mici

La Înmulţirea Pâinilor azi, doi peşti şi cinci pâini.

Doamne, ajută-ne să ne cinstim,

Puţine câte suntem, pe masa altarului să
devenim

Trupul Fiului, Domnului Nostru Iisus.

Prin binecuvântarea preotului,

Din micimea noastră ne scoate Duhul Sfânt

şi Potirul ne duce drept hrană vie,

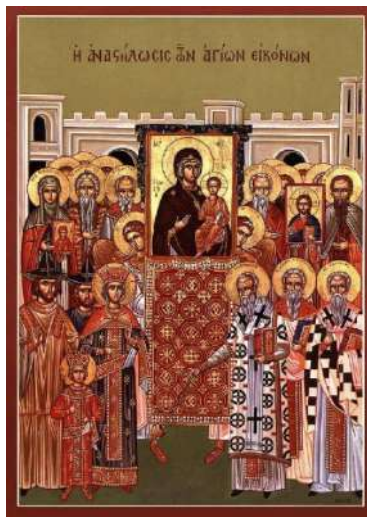
Celor ce azi se apropie de Împărăţie.

Nicicând n-am fost atât de puține
La Sfânta Liturghie
Ca azi, când sufletele flamânde așteaptă
Hrana cerească.
Preotul, din mâinile cui ne vom săvârși,
A primit semnul ceresc al Tatălui.

30/07/2017

Duminica inimii

În limba clară minții vaste
Vorbeste sufletul în înălțimi celeste
În cuvinte alese, în gesturi atente
În mângâierea blândului Iisus
Ținut icoană
În inima noastră acaparatoare

De orizonturi călătoare
În iluzii dese și felurite
Trecute prin viața unei clipe
Chemate prin cuvinte diferite.
Cinstită de oameni și aleasă,
O intrare într-o lume de limbă sufletească
De smerenie și îmbrățișare
Cine nu are să caute mai ades
Trupul de taină al duminicii inimii
Care se prelinge încet
Pe trupul nostru de carne
Și-l trage iscusit pe culmea
Înaltei zile siderale.

Duminica 1 din Post, a Ortodoxiei, 13/03/2022

Rugăciunea inimii

Neîncetat te preamăresc,

Doamne, Dumnezeuul meu,

Caut măsura trupului meu în măsura cuvântului
Tau,

Caut măsura întunericului meu în măsura luminii
Tale,

Găsesc măsura neputinței mele în măsura iubirii
Tale,

Găsesc măsura limitării mele în măsura măririi
Tale.

Duminica a 2-a din Post, a Sfântului Grigorie
Palama, 20/03/2022

Sfânta Cruce

Într-o catedrală din Apus

O cruce vie se arată

Sfântă, cu mâini de aur așezată

Pe inima aceluia preot ce o va duce negreșit

Pe drumul său înfăptuit

Cu fiecare pas înspre altarul viu

În ochii săi arhangheli buni

Au poposit din slavă

și-l țin de mâini și-i pun veșminte
De bunătate și candoare
De înălțare și iertare

Din darul vieții necuprins
Răsare în lumină
E-un nou arhanghel
De-l vedeți să știți că e cuprins
În mâna nevăzută
A rugăciunii din prezent
În gândul-tată univers

O suflare de viață din ochii Maicii
Se pogoară asupra unui ideal
Născut din cer înspre pământ
În bunul nostru prea-cuvânt

Din darul vieții se înalță
O cruce în inima cea dreaptă
Ce n-are cum se îndoii
De-i multul prea puțin sau nu
De-i răul bine pentru ochi
De-i bine rău și înapoi
Să vezi în inimă fiori
Din trup de lut și asemănare
Cu Sfântul, Marele, Iubitul,
În inima lui Dumnezeu.

O cruce de lumină
Între pământul credincios
și turla cerului albastru

Duminica a 3-a din Post, a Sfintei Cruci,
27/03/2022

Bunavestire, 25 martie

Oare de câți îngerii avem nevoie în viața noastră

Ca să vedem sensul verbelor ce ne pun în
miscare, Sensul adjectivelor ce ne cresc

Sau sensul substantivelor ce ne definesc?

În jocul lui verba volant, scripta manent.

Când îngerul cel mic îți binecuvîntează ziua cu
un pupic

Te descoperi văzut, iubit și mic

Mareția iubirii lui e dată de mărimea aripilor
supradimensionate,

Ce îi atarnă nevăzute în spate.

Când îngerul cel mijlociu îți poartă mireasma și
atingerea

La gât deasupra inimii

Ca și când s-ar înveli cu gesturile materne ale
unei mame universale

Te descoperi prezentă și vie în gânduri, în inimi, în
chipuri

Când îngerul cel mare te acoperă cu aripile sale

Te descoperi în fața unui altar

Din care se hrănește întregul univers

Prin litere, sunete, zvâcniri de sens

În jocul lui verba volant, scripta manent.

În jocul lui verba volant, scripta manent.

Prin litere, sunete, zvâcniri de sens

Din care se hrănește întregul univers

Te descoperi în fața unui altar

Când îngerul cel mare te acoperă cu aripile sale.

Te descoperi prezentă și vie în gânduri, în inimi, în chipuri

Ca și când s-ar înveli cu gesturile materne ale unei mame universale

La gât deasupra inimii

Când îngerul cel mijlociu îți poartă mireasma și atingerea.

Aripi îi atarnă nevăzute în spate

Căci marea iubirii lui e dată de mărimea aripilor supradimensionate.

Te descoperi văzut, iubit și mic

Când îngerul cel mic îți binecuvîntează ziua cu un pupic.

În jocul lui verba volant, scripta manent.

Ca să vedem sensul verbelor ce ne pun în mișcare,

Sensul adjectivelor ce ne cresc

Sau sensul substantivelor ce ne definesc

Oare de câți îngeri avem nevoie în viața noastră?

Bunavestire, 25 martie

Fie mie după cuvântul Tău!

- Cuvântul tău mi-a adus

În dar o omenire

Ce-l cată veșnic pe Iisus

În har și mântuire.

- Bunătatea ta mare,

Maică a puterilor,

Fie rasplătită tare

În vecii vecilor

- Primesc în sânul meu

Cu toată dragostea

Pe Domnul Dumnezeu

Spre mântuirea mea.

- Tu, Maică bună, oare știi

Cu viața-ți simplă și smerită

Te pui în slujba celor vii

Spre viața veșnică dorită.

- Primesc și dăruiesc

Iubirea pură, lină,

Prin viața ce-o trăiesc

Spre veacuri de lumină.

- Darul tău cel scump

Va fi mereu prezent

Spre luptă și triumf

În al vieții sens.

- Îți mulțumesc ție, înger bun,

Din veacuri de lumină

Mă binecuvântezi acum

Cu aripa-ți senină.

- Domnul cel mare te înalță

O, maică a puterilor

Să fii aproape în distanță

Să dai putere oamenilor.

Scara

Învăță-mă să număr în ordine crescătoare

Virtuțile cele de viață înălțătoare

Din infinitul bucuriei Tale

Să urc pe scara cea de ființă dătătoare

Învăță-mă să număr în ordine descrescătoare

Păcatele cele de viață muritoare

Din infinitul iertării Tale

Să ușurez urcușul pe scara izbăvitoare

Duminica a 4-a din Post, a Sfântului Ioan
Scărarul, 03/04/2022

Spre lumină

Dintre valuri de întuneric ce străbat culoarea zilei
De la ocru la albastru, de la verde la carmin,
Toate mor în pleopa nopții într-o geană de pelin
Iarăși noaptea cea amară se cuminecă-n vecie
Din potirul de lumina își ia aripi de tămaie
Și aprins fumegă noaptea până înspre Înviere
Un trup tainic de lumină

Duminica a 5-a din Post, a Sfintei Maria
Egipteanca, 10/04/2022

Floriile

Printre flori și cuvinte ne intră în inimi

Un Cuvânt întrupat să ne sprijine bine

Pereții inimii crăpați de mânia, furie, tristețe,

De toate cele izvorâte din noi să ne apere la
întoarcerea înapoi.

O floare crescută în umbra tristeții se deschide la
trecerea soarelui vieții.

Din griji, teamă, regret, judecată învie îndată

Florile păcii, iubirii, libertății.

Îl așteptăm cu ochii mari de speranțe, cu licărul
stins

Ca după atâtea drame la care-L supunem
asupritori

Și-L uităm zi de zi, îl cufundăm în noroi pentru
scuzele palide de apoi.

Cu flori și miresme ne încununeaza El calea,

Cu chemări și înțelegeri necuprinse în grai,

Cu icoane pictate șuvoaie în acuarelă de rai,

Cu sinele din însăși sursa existenței pe Calea

Ce El o asumă întâiul, Fiul.

Dincolo de cuvinte, să-i fim însoțitori tainici de
drum,

Să creștem florile absolutului în grădina noroi

Prin imersiunea Tatălui în noi.

El intră și aduce pacea în inima noastră
Ierusalim.

Duminica a 6-a din Post, Intrarea Domnului în
Ierusalim, 17/04/2022

Troiță interioară

Din îmbrățișarea lumii
Trupul falnic ți-l ridici
Falduri picurii luminii
Fruntea Ta în spini, aici.

Furnicarul de cuvinte
Gol e, trist și apăsător
Vechile aduceri aminte
Din izvorul nesecat

În unirea unei aripi
Cu pământul răbdător
Se cutremură uitări
Din fuiorul curgător

Toarce muma gândului
Firul aspru urzitor
Rărunchii pământului
Sufletul înălțător

Din pecetea de cuvinte
Hrană pentru muritori
Se revarsă mai-nainte
În potir de leac și dor,

Iarăși trupul de lumină
Se închină în treime
Și din falnică tulpină
Răstignește profunzime.

Săptămâna Mare

Învierea

Urcușul muntelui se surpă-ncet sub pașii noștri
tot mai grei

Ce-L răstignesc și uită crucea în lepădarea cea
amară

De cele sfinte ce-am primit, botezul sfânt de
îngrijit.

Din târgul cel nebănuțit, al lumii carusel de ochi

De buze, guri flămânde și suflete nemângâiate

Privesc pieziș spre libertate uitând de locul cel
ceresc

La care Tatăl ne așteaptă doar să ne primenim

Urzeala cea de patimi s-o lepădăm noi lumii,
goi

și crucea s-o îmbrățișăm, în pielea noastră s-o-
mbrăcăm

Ca toată lipsa și uitarea să își găsească în noi
chemarea

Din locul gol ce le-a născut să se întoarcă
întreit,

Din ochi și inimi să chemăm patimile înapoi

Să le hrănim, să le vedem, să le rostim și apoi

Să ne îmbrăcăm în cămașa dăruirii și să urcăm
și noi

Pe cruce lângă Domnul Sfânt spre Înviere!

Hristos a Înviat!